

Skatteministeriet

28. oktober 2019
J.nr. 2019-640

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 24 - Forslag til Lov om ændring af registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Styrket regelefterlevelse på motorområdet, skærpet bødepraksis ved overtrædelse af registreringsafgiftsloven og øvrige punktafgiftslove og øvrige tilpasninger af reglerne på motorområdet).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 6 af 21. oktober 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lars Boje Mathiesen (NB).

Morten Bødskov

/ Claus Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, og om i så tilfælde hvordan der i lovforslaget er taget højde for afgørelsen i EU-Domstolens sag C-552/15 (Kommissionen mod Irland)?

Svar

Ved dom af 19. september 2017 i sag C-552/15, Kommissionen mod Irland, tog EU-Domstolen bl.a. stilling til, hvorvidt et administrationsgebyr på 500 euro ved tilbagebetaling af registreringsafgift i Irland var foreneligt med reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, jf. artikel 56 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde.

I dommen fastslog EU-Domstolen, at det var i strid med reglerne om den fri udveksling af tjenesteydelser, at der efter de irske regler for registreringsafgift skulle betales fuld registreringsafgift ved indregistrering af et køretøj, der i en tidsbegrænset periode var leaset eller lejet i en anden medlemsstat.

Irland havde henvist til, at der efter de irske regler kunne kræves tilbagebetaling af for meget betalt registreringsafgift ved leasingaftalens udløb. EU-Domstolen fastslog imidlertid, at de irske regler var i strid med reglerne om den fri udveksling af tjenesteydelser, fordi der ikke kunne kræves renter ved tilbagebetalingen af det for meget betalte beløb, og fordi der ved tilbagebetalingen skulle fradrages et administrationsgebyr på 500 euro. Særligt for så vidt angår administrationsgebyret fremhævede EU-Domstolen, at Irland havde udformet sin ordning for opkrævning af registreringsafgift således, at tilbagebetaling af en del af afgiften i visse situationer var uundgåelig, og at de omkostninger, der var forbundet med udformningen af en sådan ordning, ikke kunne finansieres ved at foretage fradrag i de beløb, der tilkom de personer, som havde krav på tilbagebetaling.

Den nævnte dom vedrører kun spørgsmålet, om der kan fratrækkes et administrationsgebyr, når der består en EU-retlig forpligtelse til tilbagebetaling af registreringsafgifter i relation til køretøjer, der i en tidsbegrænset periode er leaset eller lejet i en anden medlemsstat. Den kan derimod ikke tages til indtægt for, at EU-retten indeholder et forbud mod opkrævning af gebyrer, når en medlemsstat – uden at der består en EU-retlig forpligtelse hertil – foretager refusion af nationale registreringsafgifter i forbindelse med eksport af brugte køretøjer.

Det bemærkes, at Højesteret ved dom af 16. august 2016 (Yupex Trading A/S mod Skatteministeriet) har fastslået, at det ikke følger af EU-retten, at der skal ydes afgiftsrefusion i tilfælde af eksport af brugte køretøjer til en anden medlemsstat.

Da et krav på godtgørelse af dansk registreringsafgift i forbindelse med eksport af brugte køretøjer ikke følger af EU-retten, vurderes der ikke at være grundlag for – under henvisning til EU-Domstolens præmisser i sag C-552/15 – at anse forslaget om indførelse af et gebyr for Motorstyrelsens værdifastsættelse af køretøjer til eksport for stridende mod EU-retten.